

træde istedetfor de gamle Bestemmelser om disse ubrugelige Institutioner. Jeg indrømmer, at dersom man skal give nogen Erstatning derfor, er Grundtanken i det Lovforslag, der foreligger, rigtig, og at det er i den Retning, man skal gaae; men naar vi laste et Blik tilbage paa, hvad der fra Regjeringens Side i de nærmest foregaaende Aar er forlangt af Hærstyrke for vort Fædreland, saa kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig i højeste Grad besynderligt, at man nu har troet det nødvendigt at forøge de 10 Forstærkningsbatailloner med 3. Den Commission, der nedattes om Forsvarsvæsenet, modtog i sin Tid Instructioner fra Regjeringen, hvori den gik ud fra, at der ingen Forstærkningsbatailloner skulde oprettes. Forsvarskommissionen foreslog 20 Forstærkningsbatailloner, temmelig løst organiserede, idet man af dem kun ventede de 10 temmelig hurtig og de øvrige 10 i Løbet af en halv Snees Aar fuldstændig organiserede efter de Forslag, der gjordes, og af hvilke det fremgik, at man ingenlunde tænkte sig dem saa godt organiserede eller saa fuldstændig forsynede med Befalingsmænd, som de senere ere fremkomne gennem Hærloven. Forslaget blev styrket ved Behandlingen i Krigsministeriet og atter styrket her, saa at foruden de 20 Liniebatailloner fik man 10 Reservebatailloner godt organiserede og fuldstændig istand til at kunne møde i Marken med de 20 Liniebatailloner, samt desuden 10 Forstærkningsbatailloner, som i Løbet af en halv Snees Aar kunne faae den Organisation, man har paa-tænkt. Man er saaledes i denne Sag gaaet ud over, hvad Regjeringen i sin første Overveelse havde tænkt sig som det Mønlige og Rigtige efter den Begrænsning, vort Fædreland nu har, men ikke desto mindre kommer man 10 Aar efter, at Hærloven er vedtagen, og forlanger foruden de 40 Batailloner, vi have, endnu 3. Det tror jeg er meget for Meget; det er for Meget med Hensyn til Befolkningen; thi det er vist, at Motiverne tage et Forbehold med Hensyn til Beregningen af Statens Udgifter til den Indretning, man her vil ordne, thi det vil ganske vist ikke staae til med de 12,000 Rd. Forresten er det

foraauidt besynderligt nok, at tidligere var Statens Tilskud ikke bestemt, men frivilligt, hvorimod Communens Tilskud var løpbundet, saa at Communen ikke blot maatte udrede de 12,000 Rd., man har betragtet som Ordinarium, men ogsaa tilskyde Resten, som Corpset behøvede. Nu er det omvendt: Communens Tilskud sættes til 8000 Rd. I saa Henseende meente jeg, at det er ligegyldigt, om man faaer et saa ringe Beløb fra Communen til sit Hærvæsen eller ei, og deraf skal man ikke lade sig bestemme med Hensyn til Forslagets Behandling. Paa den anden Side gaaer man ud fra, at Staten skal tilskyde ubestemt, hvad der er nødvendigt. Men det er ikke blot med Hensyn til det finansielle Spørgsmaal, at Forslaget forlanger formeget, det er ogsaa med Hensyn til det Punkt, der blev omtalt af en tidligere æret Taler, foraauidt Forslaget nemlig vil paalægge en stor Deel Værnepligtige indenfor Kjøbenhavns Grændse en større Byrde i Fredstid end den, der paalægges Borgerne omkring i Landet, og mit Standpunkt i denne Sag er, at vi skulde søge at gjenneføre i dette Forhold den største Lighed, som det er muligt at finde. Dersom man vil gjennefaae de Beregninger, Lovudkastet opstiller, er det vistnok utvivlsomt, at der ikke have Forstærkningsmandskab indenfor Kjøbenhavn til 3 Batailloner. Derimod vil jeg gerne troe, at man ved en Revision af Hærloven, for at gjøre det ligeligt, maatte gaae til en noget anden Fordeling af Forstærkningsbataillonskredsene, saaledes at der kunde falde et Par paa Kjøbenhavn, og at Bataillonskredene i flere Dele af Landet blive noget større; thi det er utvivlsomt, at der forholdsviis vil være flere Værnepligtige her til Forstærkningen end i flere andre Egne af Landet. Altsaa, foruden dette, at Forslaget vil blive os for dyrt, vil det i Fredstid paalægge de Værnepligtige i Kjøbenhavn og den Deel af Omegnen, der skal afgive Mandskab til den ene Forstærkningsbataillon, som omtales i Hærloven, en forøget Byrde. Af disse Hensyn vil jeg ikke kunne gaae med til at bevilge et Forlangende af det Omfang, hvortil der her er gjort Udkaft. Men der er en anden Bestemmelse i Loven, som er om-